

Modlitba v kaňonu

Carsen K., 11 let, Utah, USA

Vloni jsem šel s tatínkem a s bratrem na výlet. Vydali jsme se hluboko do kaňonu. Po chvíli jsme začali zkoumat jednu postranní pěšinu. Objevili jsme veliké jeskyně a úžasné vyhlídky. Šplhali jsme výš a výš přes sypké kamení a prudké kopce.

Zanedlouho jsme zabloudili. Nevěděli jsme, kudy se dostaneme na dno kaňonu. Uvázli jsme v hustém křoví a neviděli jsme ani vrchol, ani dno kaňonu. Začal jsem být opravdu otrávený. Nevěděl jsem, kudy jít, a nevěděl to ani tatínek!

Začalo se stmívat, ochladilo se a my jsme neměli

naději, že se z kaňonu dostaneme. Věděl jsem, že Nebeský Otec ví, kudy máme jít.

Řekl jsem: „Jestli se odsud chceme dostat, musíme se pomodlit!“ Všichni tři jsme tedy poklekli a v modlitbě jsme Nebeského Otce poprosili, aby nás z kaňonu vyvedl.

Vydali jsme se na cestu a já jsem přitom pocítil, že až uvidím rovný vysoký strom, mám zabočit doleva. Když jsem zatočil doleva, uviděl jsem naše auto. Věděl jsem, že nám Nebeský Otec pomohl dostat se z kaňonu ven. Nebeský Otec nám odpověděl na modlitbu, a my jsme se bezpečně dostali ven – právě když zapadalo slunce.

Jsem velmi vděčný za moc modlitby a za to, že nám Nebeský Otec naslouchá. ■